TRENCAT CALZE DE SOMNIS

VICENÇ VERNET i PONS

SOMNI D'ALFA.

Veig morts per terra,
assassins que riuen
amb mirada elèctrica.
Veig cervells vermells
barrejats amb ulls mossegats.
Veig peus que deixen petja de sang;
peus barroers i criminals
porten la llibertat lligada
amb les cordes de la injustícia.
Veig morts per tot arreu,
assassins toquen campanes
amb mans de ferro.
Veig arbres cremats
barrejats amb flors trepitjades.
Veig aus metàl.liques de cues de fum;
aus impúdiques i escandaloses
xafen el vidre de la veritat
amb les bombes de la por.

SOLS UN GUST ASPRE...

El silenci ha punxat el meu cervell,
un suc de dissort cau dels meus ulls.
He vist la mort i la vida
enmig d'una batalla barroera.
Ara no tinc mort ni vida.
Sols un gust aspre roman a la meva boca.

SOMNI D'OMEGA
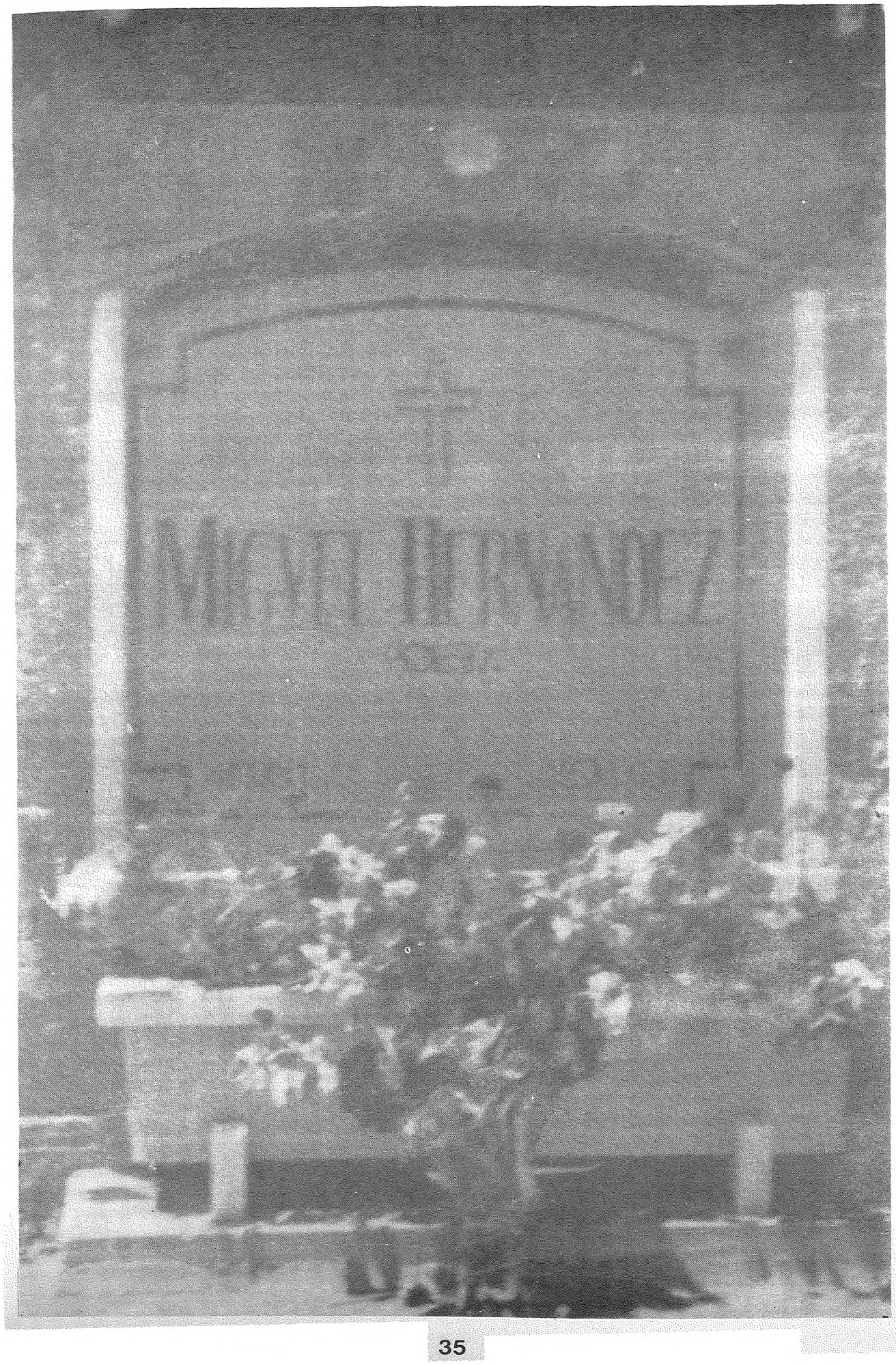
Espases marcials
surten dels aiguamolls de la dissort.
No hi ha angles de llibertat a la terra,
alabatres barroers han escampat la cendra.
El dia de la fosca és arribat;
orquestres de gel ho anuncien
al món solitari, trencat i polsós.
La fam i la pesta
són les mestresses dels cervells;
cervells que cerquen, assedegats,
el pa i la salut;
cervells que suquegen, esclafats,
els cucs de l'opressió.
Espases marcials
tallen, tot rient,
els cervells del món vell.
Espases marcials
són el nou signe
de la terra dels homes.
El planeta blau, ara metàl.lic,
és una capsa rovellada
escopida pel temps.